

verguer m. Oficial, agutzai,
etc. que portava com a insig-
nia una verga o vara

verguer
Sarment

vergueta f. Vareta,

verguera f. Bastó que en un lloc
seus extrems va unit, per mitjà
d'una tira de cuir, amb un bas-
tó més curt i quixut (dit ver-
gueró), emprat per a batre blat,
beguns.

vergueró m. V. verguera.

verguejar v. tr. Verganejar

verguer m. Sarment llarg que
despen en un cep guerdant per a en-
terar-lo.

*1
x2
verí m. Matsina, esp. la se-
gureta per un animal. El verí
de l'escorçó. | fig. É un home ple
de verí. É un home sense verí

verídica -a adj. la que es diu
realment el que és, la veritat. Una
relació verídica dels fets || Veraç

verídicament adv. D'una manera